

(١)

د تكبر نښي، ځان غوره گڼل او د الله تعالى د دين څخه منع والي ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دي چې د ټولو مخلوقاتو پالونكي دي هغه پخپل كتاب كې فرمايلي: «سَأَصْرَفُ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْعِغْيِ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ» ژباړه: «زه به له خپلو نښانو څخه د هغو خلکو سترگي واړوم چې په ناحقه په ځمکه كښي تكبر كوي. هغوی كه هره نښانه وگوري هيڅكله به ايمان پر را نه وړي. كه سمه لاره يې په مخ ورشي نو هغه به غوره نكړي او كه كږه لاره يې تر سترگو شي، نو پر هغې به وځوځيږي؛ ځكه هغوی زمونږ نښاني درواغ وگڼلي او له هغو څخه يې بې پروايي وكړه.» او زه گواهي وركوم چې نشته لايق د عبادت مگر يو الله دي چې هيڅ شريك نلري، او زه گواهي وركوم چې زمونږ سردار او نبي محمد صلى الله عليه وسلم د الله جل جلاله بنده او رسول دي، درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملگرو او په هغه چا باندي چې د قيامت تر ورځي پوري په نيكي سره د هغه تابعداري كوي.

و بعد:

د كبر لرونكو انسانانو پايله په دنيا او آخرت كې ډير سخت دي، برابره خبره ده چې دا خلك وي او كه ملتونه او كه ډلي، نو د ملتونو هلاكيدل چې ځانونه يې غوره گڼل او تكبر يې كولو د الله تعالى د سنتو څخه بخپله بندگانو دي او هيڅكله د الله تعالى په سنتو كې بدلون نه رامنځته كيري، الله تعالى فرمايي: «فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْآخِرِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ» ژباړه: «

د عاديانو حال دا و چې هغوی په ځمکه کښي په ناحقه تکبر وکړ او ويي ويل: «زموږ څخه زيات زورور څوک دي؟!» - هغوی دا فکر ونه کړ چې کوم خدای چې هغوی پيدا کړي دي، هغه له دوی څخه زيات زورور دی؟ - هغوی زموږ د ايتونو څخه انکار کاوه؛ په پای کښي موږ په څو شومو ورځو کښي پر هغو سخت طوفاني باد والوزاوه. تر څو چې پر هغو باندي د همدې دنيا په ژوند کښي د نلت او رسوايي د عذاب خوند وڅکو او د اخرت عذاب خو له دې څخه هم زيات رسوا کوونکی دی. هلته به هيڅوک د هغو مرستندوی نه وي.» او په بل آيت کي فرمايي: «وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكْرًا فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرَهَا خُسْرًا» ژباړه: «څومره کلي (د کليو اوسېدونکي) دي چې هغوی د خپل رب او د هغه د پېغمبرانو له حکم څخه سرغواړی وکړ، نو موږ له هغو سره سخته محاسبه وکړه او هغوی ته مو سخته ناکاره سزا ورکړه؛ هغوی د خپلو کړنو خوند وڅکی او د هغوی د کار پای سراسر زيان دی.»

تکبر او کبر کول لومړني هغه گناه ده چې د هغه په وسيله د الله تعالی نافرمانی شوي ځکه کله چې الله تعالی ملائکو ته امر وکړ چې آدم عليه السلام ته سجده وکړي ټولو سجده وکړه مگر ابليس، لکه چې الله تعالی فرمايي: «وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلٰسَ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ» ژباړه: «او کله چې موږ پرېستو ته امر وکړ چې د آدم په وړاندي سر و نه په سجده بنسکته کړی، نو ټولو سر و نه بنسکته کړل، خو ابليس انکار وکړ، هغه د خپلي لويي په غرور اخته وو او د کافرانو له ډلي څخه شو.»

د قيامت په ورځ کبر لرونکي خلک د هغوي د بدو څيرو څخه پيژندل کيږي، لکه څرنگه چې په دنيا کي يده څيره پيژندل کيږي الله تعالی فرمايي: «وَنَادَىٰ اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمَتِهِمْ قَالُوْا مَا اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ» ژباړه: «بيا به دا د اعراف خلك څو تنه

غټ غټ دورخيان د هغو په نښو نښانو سره وپېژني، اواز به ورته وکړي: " تاسي وليدل، نن نه ستاسي ډلي ټپلي ستاسي څه درد دوا کړ، نه مو هغه وسايل په کار شول چي تاسي لوی شيان گڼل. «نو ددی پر اساس اسلام د تکبر د بدو پايلو څخه خبرداری ورکوي، او هغه د الله د تعالی د رحمت د لري کيدو څخه يوه لاره بلي، او کبر کونکو ته ډير درد لرونکي عذاب خبرداری ورکوي لکه چي الله تعالی فرمايي: « إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ » ژباړه: « باور ولری! چا چي زموږ ايتونه درواغ گڼلي دي او د هغو په مقابل کښي يې سرغړولی دی، د هغو لپاره به د اسمان دروازي هيڅکله پرا نه نښتل شي. جنت ته د هغو تگ دومره ناممکن دی لکه د سنتي له سپم څخه د اوبښ تېرېدل. مور مجرمان په همداسي مجازات محکومو»، او په پل آيت کې فرمايي: « وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ » ژباړه: « نن چي کومو کسانو پر الله درواغ ټرلي دي، د قيامت په ورځ به ته هغوی وويني چي مخونه به يې توروې. ايا په دوزخ کي د لويي کونکو کافرانو لپاره کافي حای نه شته؟»، او پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايي: جنت او دوزخ خپلو کي سره مجادله وکړه، دوزخ وويل: په ما کي ظلم کونکي او کبر کونکي دي، او جنت وويل: او په ما کي ضعيفه او ناتوانه خلک دي، نو الله تعالی د هغو په منځ کي فيصله وکړه او وي وويل: ای جنت ته زما رحمت يې، ستا په واسطه کوم څوک چي وغواړم خپل د رحمت او مهرباني تر سيوري لاندی راوړم، او ته اي دوزخ زما عذاب يې، ستا په واسطه چي چاته وغواړم نو سزا ورکوم، او تاسو دواړه ډکوم، او په بل حديث کي راغلي چي فرمايي: .... ايا تاسو ته د دوزخ خلک و نه پېژنم؟ هغوي فاجران... او کبر کونکي دي.

بی له شکه کبر داسی يو اخلاق دي چي په يو ناروغ زړه کي وسپري ځکه کله ليدل کيږي چي يو شخص ډير فقير وي او هيڅ هم نلري خو د

کبر کونکو له جملي څخه دی، او بل داسی څوک وي چې د مال او دنيا خاوند وي خو د متواضع خلکو د جملي څخه وي، پیامبر صلی الله عليه فرمایلي دي: جنت ته نه داخليري هغه څوک چې په زړه کې یو ذره هم کبر ولري، یو سړي وویل: باید د انسان کالي او بوتان پاک او بڼکلي وي، وفرمایل: الله تعالی بڼکلي دی او بڼکلا خوبسوي، تکبر کول د حق ضد او پرخلکو مسخره کول دی، کبر یو لویو او خطرناکو نفسي، رواني او ټولنیز ناروغیو له جملي څخه دی چې د انسان او د ټولني راون لمنځه وړي، او کبر کونکي انسان پخپل نفس نه دوکه شوي او فکر کوي چې د نورو څخه غوره دی، الله تعالی فرمایي: «إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَنٍ أَنَّهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَلِّغِيهِ» ژباړه: «حقیقت دا دی، هغه کسان چې له کوم سند او دلیل پرته چې ورته راغلي وي، د الله په ایتونو کې جگړې کوي، د هغو زړونه له کبر او سرکښي څخه ډک شويدي، خو هغوی دغې لویې ته هیڅ چیري رسېدای نشي».

دا معلومه ده چې کبر د انسان په زړه کې ځای لريو خو ځیني داسی بڼي لري چې د انسان په کره وړه کې راڅرگنديري د هغه جملي څخه: د عزت حس د گناه سره او د حق څخه نافرمانی کول: الله عالی فرمایي: «وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ» ژباړه: «او کله چې ورته ویل کیږي چې له الله څخه ووېرېږه؛ نو د خپل پت او ابرو مفکوره یې پر گناه ټینګوي. د داسي انسان لپاره دوړخ کافي دی؛ او هغه ډېر ناکاره استوګنځی دی» نو متکبر انسان په ټول ناوړه غرور او ناوړه چلند سره حق ردوي او کله چې د هغه نه وغوښتل شي چې بیرته حق ته راوګرځي نو د هغه غرور او کبر نور هم ډیرېږي، او ځان په هلاکت کې اچوي الله تعالی فرمایي: «فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ» ژباړه: «د داسي انسان لپاره دوړخ کافي دی؛ او هغه ډېر ناکاره استوګنځی دی» داسی خلک شته چې د نبي کریم په امر باندي تکبر کوي، نو د خپل د تکبر او سرغړوني سزا گوري، د ایاس بن سلمه بن اکوع

رضي الله عنه څخه روايت دى چې پلار نه يې اوريدلي چې يو سړي د نبي كريم (ص) په وړاندي په چپ لاس خواره خوړل نو پيغمبر(ص) وفرمايل: په بني لاس وخوره، هغه وويل: نشم خوړلى وفرمايل: هيڅکله ونکړاي شى، او هغه پرته له تکبر څخه بل څه ددى څخه نه وو راگرځولي، روايت کونکي وايي: چې هغه هيڅکله ونکړاي شو هغه لاس خپل خولي ته پورته کړي.

او د هغه جملي څخه: په بى پروايي سره د خلکو څخه مخ اړول دي: الله تعالى د لقمان په ژبه ددغه کار څخه نه يې کړى او فرمايي: «وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ» ژباړه: «او له خلکو سره په مخ اړولو خبري مه کوه، پر ځمکه په خيال (په غرور) مه ځه، الله هيڅ يو، په ځان مين او وياړ بنکاره کونکى انسان نه خوښوي.» او ځيني نور يې: غرور په کړونو کې: پدي معنا يعنى د ځان ستايل ځان غوره گڼل په نورو په کړونو او چلند کې کې الله تعالى فرمايي: «وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهً» ژباړه: «په ځمکه کېنې وياړلى (په تکبر سره) مه ځه، ته نه ځمکه څيرولاى شى، نه د غرونو هسکوالى ته رسېدلاى شى. له دغو چارو څخه د هر يو بد اړخ ستا د پروردگار په نزد ناکاره دى.» او ځيني نور يې کبر کول په دنياوي څيزونو او د الله تعالى په نعمتونو باندې دى، نبي كريم فرمايي: يو سړي ستاسى څخه مخکې امتونو د جملى څخه په شکلو جامو کې رابنکاره شو او کبر يې درلودلو نو الله تالى ځمکې ته امر ورکړ چې هغه راواخلي نو هغه تر قيامت ورځه پورې په چټکي سره هغه کې ننوځي، لکه څرنګه چې تکبر په کاليو وي په فرش، د کور سامان په موټر کې په سپريدو د بنکلو ماڼيو درلودل او نور دنياوي څيزونو باندې هم تکبر وي، او ځيني نور يې: د غريبانو او مسکينانو په مجلس کې نه گډون د هغه د کم راوستلو په مقصد: لکه څرنګه چې مشرکينو د فقيرو صحابه و په مجلس

کي د کډون څخه منع کوله لکه سلمان، صهيب، او بلال رضي الله عنه او د هغو په څير نور، لکه چي پيغمبر (ص) ته به يي ويل: هغوي د ځان څخه لري کړه تر څو پرمونږ جرئت ونکړي، نو الله تعالی دغه آيت رانازل کړ: « وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ » ژباړه: « او کوم خلک چي شپه او ورځ خپل رب ته لاس په دُعا دي او د هغه خوبني غواړي، هغوی له خپله ځانه ليري مه شړه. »، او همدارنگه ځيني نور د ځان غوره گڼلو په نور باندې د ډولونو څخه: په محافلو او ميلمستيا گانو کي يواځي د پيسه دارانو څخه پذيرايي کيږي نه د غريبانو د هغو د کم بنودلو په وجه: ابوهريره رضي الله عنه فرمايي: تر ټولو بد خواږه د هغه ميلمستيا خواږه دي چي په هغه کي پيسه داران رابلل کيږي او غريبان لری شړل کيږي.

همداسی د کبر د نښو څخه: په غرور سره سلام او لاس ورکول هغه چا سره چي هغه تيبت ځای ولري: نبي کریم تل به لوي او وړو ته په سلام پيل کولو په يو حديث کي راغلي چي پيغمبر (ص) په يو ډله د ماشومانو را تير شو او په هغوي يی سلام وکړ.

همداسی د تکبر د نښو څخه: په خصومت کي شدت او بداخلاقي ده: بی له کوم اختلاف څخه د يو مسلمان د بل مسلمان ورور سره د دري ورځو څخه زيات خپگان حرام دی، ځکه پدغه کار کي د رحم صله لمنځه تلل، ضرر او فساد دب، او هغه څوک چي ددريو ورځو څخه زيات د خپل ورور څخه خپگان وکړي د هغه لپاره په آخرت کي سخت او شديد خبرداری ورکړل شوي دی، نبي کریم وفرمايل: څوک چي د خپل ورور څخه د دري ورځو څخه ډير خپه شي نو ځاي يي په دوزخ کي دي، مگر دا چي الله تعالی هغه په خپل فضل او کرم سره وبخښي، او په بل حديث کي فرمايي: دا صحيح نده چي يو مسلمان د خپل بل مسلمان ورور نه د دري ورځو څخه زيات خپه پاتي شي، لکه څنگه چي کله يو بل سره مخامخ شي نو يو بل نه مخ وگرځوي، د هغو څخه غوره هغه دي چي اول

سلام ووايي، نبي كريم په بل حديث كې فرمايي: دغه څلور خصلته په هرچا كې چې وي هغه په پوره ډول سره منافق دى، او په هغه چا كې چې يو خصلت ددى څخه وي نو هغه يو خصلت د نفاق لري ترڅو هغه پريردي: هركله چې امانت وسپارل شي خيانت كوي، كله چې خبري كوي دروغ وايي، كه وعده وكړي عمل پرې نكوي، او هركله چې خصومت وكړي نو په هغه كې بداخلاقي او غدر كوي.

په واقعيت كې د زياترو مشركانو د ايمان نه راوړلو او د الا اله الله كلمې د نه لوستلو وجه د هغوي تكبر او ځان غوره گڼل د نورو څخه وو الله تعالى فرمايي: «إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ» ژباړه: «دا هغه كسان ول چې كله به ورته ويل كېدل چې د الله څخه پرته بل هيڅ پر حق معبود نه شته، نو دوى به مغروره كېدل» نو د بل دين منل بغير د خپل د پلارانو د دين څخه يې ډډه كوله، او د كبر او غرور له وجه نه يهودو نبي كريم څخه پيروي ونكړه، او بنه د نبي كريم په صداقت او پيغمبري پوهېدل، الله تعالى فرمايي: «الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ» ژباړه: «كومو خلكو ته چې مور كتاب ور كړيدى، هغوى دا ځاى (چې قبله ټاكل شوېده يا دا پيغمبر) داسې پېژني لكه څنگه چې خپله اولاده پېژني، خو له هغو څخه يوه ډله له پوهي او ادراك سره سره حق پټوي.» همدا كبر او ځان غوښتنه وه چې بني اسرائيل يې دپته اړ كړ چې خپل پيغمبران درواغ وگڼي او ځيني د هغو نه ووژني الله تعالى فرمايي: «أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ أَسْتَكْبِرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ» ژباړه: «هر كله چې كوم پيغمبر ستاسي د نفسي غوښتنو پر خلاف له كوم شي سره تاسي ته راغلى دى، نو تاسي ورڅخه سر كېني كړېده: څوك مو درواغجن گڼلي دي او څوك مو وژلي دي.»

په ريښتيني سره پخوانيو ملتونو په منځ كې كبر د كفر او تكذيب لامل وو الله تعالى د نوح عليه السلام په ژبه فرمايي: «وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ

جَعَلُوا أَصْبَعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَأَسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا أَسْتَكْبَرُوا! «
 ژباړه:» او هر کله چې ما هغوی دې ته وبلل چې ته بخښنه ورته وکړي،
 هغوی په غوږونو کښي گوتې کښېښودې، په جامو سره يې مخونه
 وپوښل، په خپل چلند يې ټينگار وکړ او ډېر تکبر يې وکړ؛ «الله تعالی د
 نوح عليه السلام د قوم داستان داسې بيانوي: «فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
 الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ
 أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ» ژباړه:» د عاديانو حال دا ؤ چې
 هغوی په ځمکه کښي په ناحقه تکبر وکړ او ويې ويل: «زمورن څخه زيات
 زورور څوک دي؟!» - هغوی دا فکر ونه کړ چې کوم خدای چې هغوی
 پيدا کړي دي، هغه له دوی څخه زيات زورور دی؟ - هغوی زمورن د
 ايتونو څخه انکار کاوه؛ «الله تعالی د صالح عليه السلام قوم په هکله
 فرمايي: «قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ
 مِنْهُمْ أَنْ يَعْلَمُونَ أَنَّ صَلَاحًا مُرْسَلًا مِنْ رَبِّهِمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ قَالَ
 الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ» ژباړه:» د هغه د قوم هغو
 مشرانو چې تکبر يې غوره کړی ؤ، د تبيتي طبقې هغو خلکو ته چې ايمان
 يې راوړی ؤ، وويل: "ايا تاسي په رښتيا سره په دې پوهيږئ، چې صالح
 (ع) د خپل رب پېغمبر دی؟" - هغوی ځواب ورکړ: "په دې کښي شک
 نشته، له کوم پېغام سره چې هغه لېږل شوېدی، مور يې منو." هغو تکبر
 کوونکو وويل: "کوم شی چې تاسي منلی دی، مور له هغه څخه منکر
 يوو." «الله تعالی د شعيب عليه السلام د قوم حالت داسې بيانوي: «قَالَ
 الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ
 قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ» ژباړه:» د هغه (شعيب ع)
 د قوم مشرانو، چې د خپل تکبر په غرور کښي اخته ول، هغه ته وويل:
 "اي شعيبه ع! مور به تا او هغه خلک چې ستا سره يې ايمان راوړی دی،
 له خپلي سيمي څخه وباسو او يا به بېرته زمورن ملت ته راوښتونکي
 ياست." شعيب (ع) ځواب ورکړ: "ايا مور به په زور واړول شو، که

زموږ خوښه هم نه وي؟» او پدغه ډول سره هر هغه ملت چې تکبر يې کړی او د خپل د پروردگار د امر څخه يې سرغړونه کړي انجام يې هلاکت تباهي وو، نو څه په بد پایلي اخته شول.

په واقعيت کې د هغه کسانو علاج چې پدغه ناعلاجه ناروغي ککړ شوي مخکې تر اخته کېدو څخه د هغو علاج وشي او مخنيوي تری وشي، پدې چې د خپل نفس په قدر پوه شي او د خپل وجود اصل ته پام شي چې د عدم څخه وروسته اول د خاورې بيا د نطفې بيا د ويني بيا د يوي ټوتي ويني څخه رامنځته شوی او وروسته داسی شی تری رامنځته شو چې مخکې نه وو او بايد متکبر انسان ځان پدې پوه کړي چې د قيامت په ورځ د خپل قصديه ضد مجازات کيږی، نو څوک چې په تکبر سره د الله تعالی په مخلوق باندي ځان غوره وگڼي نو د جزا په ورځ د خوارو او ذليلو خلکو سره يو ځای کيږي، نبي کریم (ص) فرمایي: متکبرانسان د قيامت په ورځ د يو ذري غوندي د خلکو پرمنځ کې راگډيږي، او ذلت د هری خوا نه تری چاپيره وي. الله تعالی فرمایي « تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ »: ژباړه: « د اخرت هغه کور خو به د هغو خلکو لپاره ځانگړی کړو، چې په ځمکه کېني خپله لويي نه غواړي او نه د فساد کولو اراده لري. او نېک عاقبت يوازي د پرهېزگارانو لپاره دی.»

اقول قولي هذا و استغفرالله لي ولكم

*****

ټول ثنا او صفت د هغه الله جل جلاله لپاره دی چې د ټولو مخلوقاتو پالونکی دی، درود سلام او برکت دي وي په هغه او د هغه په آل او په ملگرو او په هغه چا باندي چې د قيامت تر ورځې پوري په نيکی سره د هغه تابعداري کوي.

ډيرو درنو مسلمانانو ورونو:

خُيني نور د الله تعالى د لاري څخه د لري كيدلو نښو له جملې څخه په خبرو او كړنو كې تناقض او د سولي غوښتل د هغه چا څخه دى چې پخپل شكل او ظاهر باندي تمرکز كوي، او په مطلق ډول سره ظاهر ته اولويت وركوي، اگر كه هغه د عقل په تاوان هم تمام شي او حتي تردي چې ددغه ظاهري خاوند لرونكي د انساني او اخلاقي چوكاټو څخه بهر هم وي او هغه رهبر او نومنه وگرځوي، ځكه هغه ظاهري شكل لرونكي چې كړني يې د اسلامي لارښوونو سره برابر نه وي يو د ويجاري كركي او دالله تعالى دين څخه د لري كيدلو مهمو نښو څخه دى، او ددغه ډول خلكو سره د نبي كريم دغه وينا برابره ده: تاسو له جملې څخه خُيني د كركي وړ ياست.

كله چې د يو چا شكل او څيره د دينداريو خلك سره مشابهت ولري ليكن كړني يې بد او ناوړه وي او دورغ ويونكي او خيانتكاره وي او يا د خلكو مال په ناحقه سره وخورې نو دا موضوع ډيره خطرناكه كيږي، بلكي د هغه خاوند منافق شميرل كيږي، لكه څرنگه چې د سرکشه او دين خرڅونكو ډلو حال داسې دى پدي چې هغوي ډير لوي حمايت كوونكي د تروريزم دي، او د هغو په ذريعه كوښښ كوي چې هيواد ناكام او ضعيفه كړي، چې د هغوي په گمان د چوكي او قدرت ته رسيدو لاره ورته آسانه شي، او ددغه هدف د ترلاسه كولو لپاره د هري لاري څخه كار اخلي او هره وسيله جايزه كني.

او همدارنگه هغه څوك چې دينداري او اجتهاد يواځي عباداتو پورې تړلي گني دوي د دين څخه سم پوه نلري او زياده روي كوي او په خلكو وسله پورته كوي لكه څرنگه چې خوارجو دا كار ترسره كړ گرچه هغوي ترنورو ډير لمونځونه به يې كول او روژې به يې نيولي خو د شرعي علم يې په سمه زدكړي نه وو چې د نه د جنگ څخه د ننه وتلو او ويني تويني مخنيوي وكړي نو توري به يې د خلكو په لور ايستلي او د هغو ويني به يې تويولي كه چيرته هغوي شرعي علم په سمه توگه ترلاسه كړى واى نو

دغه کار به یی نه کولو، نو اسلام په ټولو مفاهیمو سره د رحمت او مهربانی دین دی، هر هغه څه چې تا د رحمت او مهربانی څخه لري کوي هغه تا د اسلام څخه لري کوي او هغه څه چې د اعتبار وړ دي هغه بڼه چلند دی نه یواځې په خوله دعوا او وینا، لکه څنگه ویل شوی: د یوسري حالت او عمل د زرو کسانو په منځ کې غوره د هغه زرو کسانو ویناوو څخه دی چې یو شخص ته کوي.

یا الله! ته مونږ ته حق حق را برځیره کړه او د هغه څخه پیروي زمونږ په برخه کړه او باطل باطل را وینایه او هغه څخه ځان ساتنه زمونږ په برخه کړه.